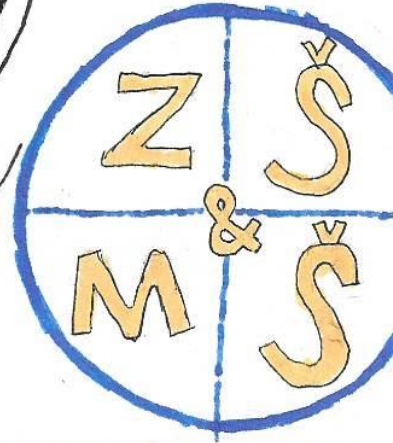

Převíňáček

I/2023

DUBEN - ČERVEN

OBSAH

VÍTĚZ NÁVRHU TITULNÍ STRANY.....	3
ÚVODNÍ SLOVO.....	4
CO MI DALA/VZALA ZŠ	5
NEJHEZČÍ VZPOMÍNKA NA ZŠ	7
VELIKONOCE A JARO	8
DEN MATEK	11
BÁSNIČKY O JARU	12
ROZHOVORY S NAŠIMI UČITELI.....	13
FOTOGALERIE	19
PŘEDSTAVENÍ REDAKCE.....	25
POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ	27
ZÁVĚREČNÉ SLOVO	28

VÍTĚZ NÁVRHU TITULNÍ STRANY

Ještě než se zcela ponoříte do čtení našeho vydání, bychom Vám rádi představili vítěze soutěže o titulní stranu, kterou jsme vyhlásili v minulém čísle.

Jak to tedy dopadlo?

Soutěž o nejhezčí návrh vyhrála žákyně Veronika Lisáková z třídy 7.A.

Tímto Verči moc gratulujeme a zároveň děkujeme všem, kteří se soutěže zúčastnili.

ÚVODNÍ SLOVO

Milí čtenáři,

přicházíme s dalším vydáním našeho školního časopisu Březiňáček. V první řadě bychom chtěli poukázat na to, že toto číslo bude velmi speciální. Speciální v čem? Jednak jsme se rozhodli posunout vydání na vyšší „level“ v tom, že bude k dispozici ve Vašich kmenových třídách v tištěné podobě a jednak také v tom, že jsme rozšířili řady našich redaktorů, kterými se stali žáci naší školy.

A na co se v aktuálním čísle můžete těšit? Formou rozhovorů se podíváme na zoubek vybraným učitelům Březinky, dále si můžete přečíst zamýšlení našich vycházejících žáků, u kterých všichni zatlačíme slzu dojetí, na téma „Co mi dala/vzala ZŠ?“ nebo „Nejhezčí vzpomínka na ZŠ,“ a taky se poohlédneme za svátky Velikonoc a také Dnem matek.

V naší fotogalerii pak můžete zhlédnout fotky akcí, které u nás proběhly.

Nakonec se Vám představí samotní redaktoři, kteří se na vzniku tohoto čísla významně podíleli, za což jim patří velký dík. Pokud se i Vy chcete stát součástí naší skvělé redakce, budeme rádi, když se v dalším čísle připojíte.

Jako zlatý hřeb na závěr si žákyně naší školy připravila povídku na pokračování. Jedná se o tzv. řetězový příběh, kdy jeden žák začne psát, povídka má otevřený konec a v dalším čísle časopisu na ni naváže další žák a příběh pokračuje dle jeho fantazie. Může tak vzniknout zajímavá a třeba i vtipná historka.

Přejeme příjemný zážitek při čtení Březiňáčka. 😊

CO MI DALA/VZALA ZŠ?

Tato škola mě naučila hodně věcí, které se mi budou hodit i mimo ni, jako např. číst, psát, počítat. A proto jsem ráda, že mi vzala mou negramotnost a neznalost základních věcí.

Na naší škole se mi líbí, že v některých předmětech máme možnost učit se jinak, než jenom psát si zápisy do sešitu a čerpat z učebnic. Můžeme pracovat s tablety a jinými moderními technologiemi.

Ráda budu vzpomínat i na čas strávený se spolužáky. I když ne vždy to bylo idylické, protože každý z nás je jedinečná osobnost s rozdílnou povahou a odlišnými životními prioritami.

Amálie M., 9. ročník

Škola mi nevzala asi nic, právě naopak mi dala hodně. Nemyslím tím znalosti a vědomosti, to se od školy ostatně očekává. Spíše mám na mysli různé zkušenosti do života, jako je vytváření vztahů a komunikace nejen s mými vrstevníky. Devět let mi poskytovala místo, kam jsem téměř vždy chodil rád a budu na léta v ní strávená vzpomínat v dobrém.

Tomáš L., 9. ročník

CO MI DALA/VZALA ZŠ?

Jako menší jsem do školy chodil hodně rád kvůli kamarádům. Učit se mě také bavilo a celkové období 1. stupně pro mě bylo fakt super. Jakmile jsem se dostal na 2. stupeň, tak se hodně věcí změnilo. Postupně, jak čas plynul, mi došlo, že ve škole dělám věci, které mě nebaví a v životě je potřebovat nebudu. Dost mě i trápilo, že tomu musím věnovat tolik času. A tak jsem se zamýšlel, co mi vlastně škola vzala? To nejcennější – čas. Čas, který jsem mohl využít mnohem lépe.

Určitě se také najdou věci, které mi škola naopak dala, jako např. základní všeobecné vzdělání, se kterým bohužel každý neodchází, i když by měl. Poté určitě disciplínu a také mě naučila dochvilnosti, která je v životě důležitá.

David K., 9. ročník

Co mi dala ZŠ? Za těch devět let, co jsem na základní škole, mě škola naučila hodně věcí. V první třídě jsme se naučili číst, psát, počítat a postupně se přidávaly další věci, které jsme v deváté třídě použili u přijímacích zkoušek na SŠ. Vlastně se mi díky základní škole povedly napsat přijímačky a dostat se dál na střední školu.

Vojtěch V., 9. ročník

NEJHEZČÍ VZPOMÍNKA NA ZŠ

Nejhezčí vzpomínku na ZŠ pro mě představuje pobyt ve škole v přírodě a lyžařský výcvik. Výjezdy do přírody mimo školu ve mně vyvolávaly pocity odlehčení a klidu od každodenních školních povinností. Díky těmto výjezdům jsem se zdokonalil ve sportovních aktivitách, které mě baví a utužil vztahy se spolužáky z celé školy.

Rudolf K., 9. ročník

Psal se březen roku 2017 a tehdy třetí třída vyjela na školu v přírodě a strávila tam legendární týden plný nezapomenutelných zážitků. Každé ráno jsme koukali na Lego Ninjago a po zbytek dne předstírali, že jsme ti ninjové. V okolních lesích jsme mezi sebou bojovali, a dokonce jsme měli i granáty ze šišek. Na potocích jsme pak stavěli cestičky z mechu, klacků a kamenů.

Odpoledne jsme hrávali fotbálek i přesto, že ho nikdo z nás pořádně neuměl hrát. Večer si pro nás učitelé připravili překvapení v podobě stezky odvahy.

Nejlepší na tom všem bylo, že tam nikdo z nás neměl telefon, tablet ani žádnou jinou elektroniku, takže jsme se hezky zabavili i bez ní.

Jan M., 9. ročník

VYPRAVĚNÍ ŽÁKŮ NA TÉMA VELIKONOCE A JARO

Na jaře se začíná probouzet příroda, otepluje se. S jarem se rovněž pojí svátky – Velikonoce. Slaví se tradičně tím, že kluci chodí s pomlázkou za holkami. S jarem se také blíží letní prázdniny, na které se všichni těší, začíná být teplo a je dlouho světlo. Špatné ale je, že kvetou i květiny a trávy, na které má mnoho lidí alergii.

Miroslav I., 7. B

Velikonoce jsou také svátkem, který otevírá dveře jaru a hezkému počasí. U nás doma slavíme Velikonoce tak, že se obarví vajíčka. Jaro je moje nejoblíbenější období, protože vše začíná rozkvétat. Sice trpím alergií, ale už začíná být hezky a v 5:30 ráno se zpravidla rozednívá.

Vojtěch M, 7. B

VYPRÁVĚNÍ ŽÁKŮ NA TÉMA VELIKONOCE A JARO

Velikonoce jsou pro mě svátkem jara. Na jaře se otepluje, začínají i kvést stromy a všechno venku pěkně voní. Velikonoce pro mě žádnou velkou slávu nepředstavují, jen mám vždy radost, že je volno. U nás doma se tento svátek neslaví. Ale po zimě se na jaro vždy moc těším.

Nela K., 7. A

Jaro má pozitivní vliv na přírodu, která se pomalu probouzí ze zimního spánku. Rozkvetlé louky, kvetoucí stromy a aktivita zvířat je tím nejkrásnějším, co nám příroda může nabídnout. Tento kouzelný obraz představuje pro člověka nejen útěchu a radost, ale také třeba inspiraci. Jaro totiž ovlivňuje naši náladu a psychiku. A to velmi pozitivně. Dlouhé dny nás nabíjejí energií a motivací a lidé tak zároveň více touží po aktivitách venku. Příroda v jarních měsících nabízí spoustu možností pro trávení aktivity.

Sára K., 8. ročník

VYPRAVĚNÍ ŽÁKŮ NA TÉMA VELIKONOCE A JARO

Velikonoce mám ráda, protože mám o Velikonocích narozeniny i svátek. V naší rodině Velikonoce slavíme tak, že ráno mamka s tatškou schovají čokoládová vajíčka po zahradě a já je s bratrem a sestrou hledáme. Pečeme beránka a jednou jsme dělali i perníčky, podobné jako na Vánoce, ale jiných tvarů a zdobení. Samozřejmě malujeme i vajíčka. Nejdříve je uvaříme natvrdo a roztopíme vosk ze svíček. Do špejle pak zapíchneme špendlík s takovou barevnou kuličkou, namáčíme do roztopené hovosku a vajíčko tím zdobíme. Od babiček vždy dostáváme velikonoční balíček sladkostí. Na Velikonocích nemám ráda, když mě kluci polévají studenou vodou. Velikonoce jsou také svátkem jara. To mám ráda, protože se už otepluje a večer je dlouho světlo.

Ema K., 8. ročník

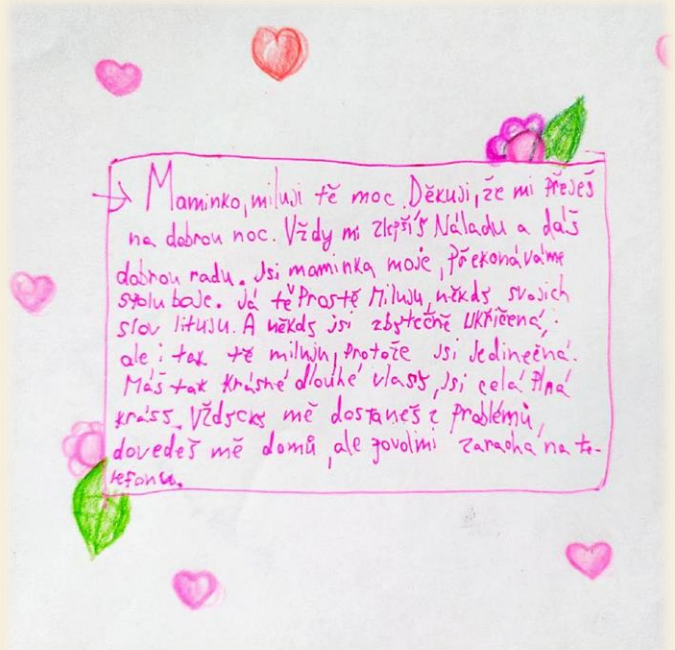
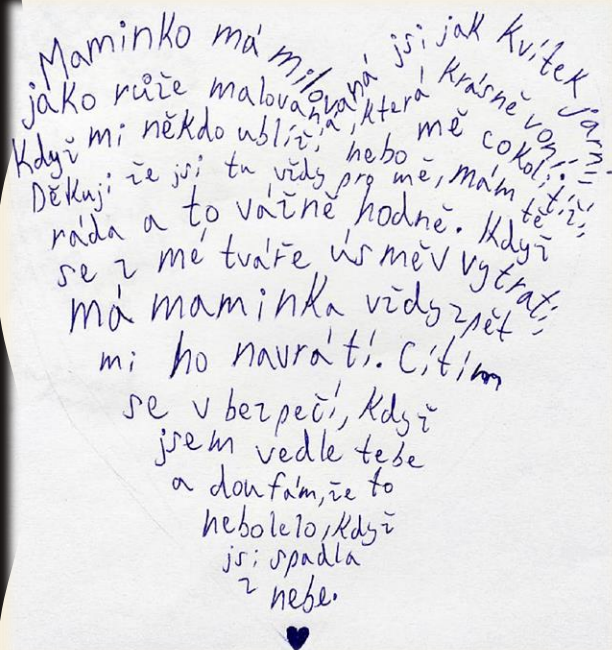
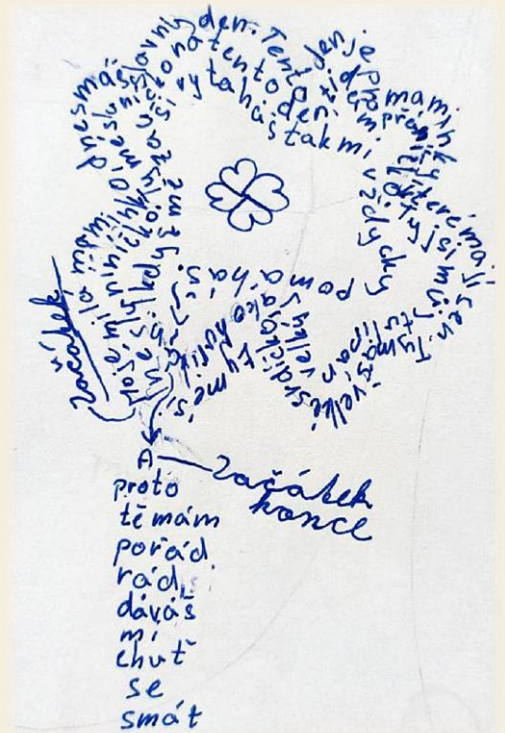
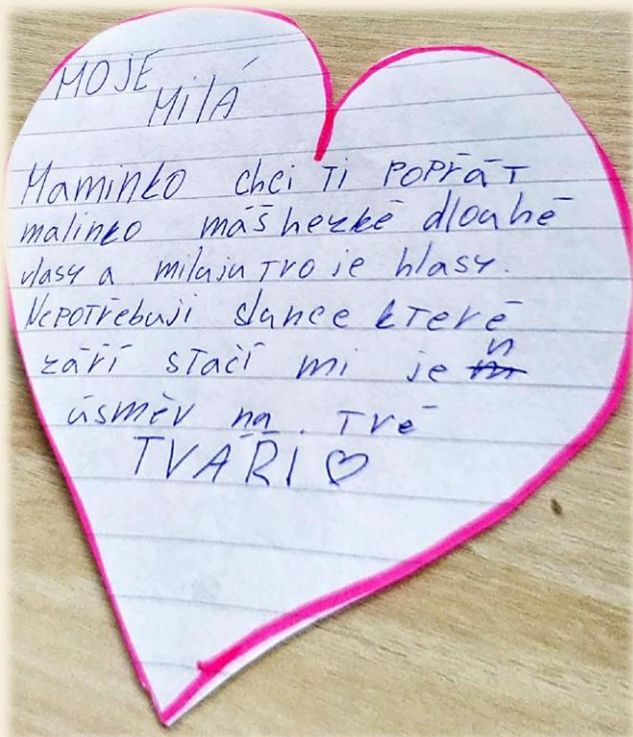

Velikonoce jsou svátkem jara, oslav a radosti. Pro mě Velikonoce znamenají, že mám volno od školy a potkám své známé na jednom místě. Miluji, jak s mamkou pečeme beránky a mazance, barvíme vajíčka a chystáme košík plný sladkostí.

Viktorie Ž., 7. A

DEN MATEK

Největší svátek maminek jsme ve škole oslavili různým způsobem – menší děti na prvním stupni uspořádaly pro maminky besídku, starší šestáci tvořili básničky, které vepsali do kaligramů. Výsledek můžete sami posoudit v následující fotogalerii.

BÁSNIČKY O JARU

1. Jaro nám přišlo

Jaro už klepe na dveře,
samo si je otevře.

Zima nám odchází,

kočka tu přichází.

Pejsek štěká na kočku

a ta běží k domečku.

Dominik M., Jakub S., 4. ročník

3. Jaro

Jaro je tady, dneska přišlo.

Kytičky nám začínají kvést,
smích a radost začínají též.

V bazénu se vykoupeme

všichni radost mají,

potom zase vylezeme

všichni se na nás usmívají.

Beáta H., Natálie P., 4. ročník

2. Jaro přichází

Jaro přichází,

hadi se plazí,

květy rozkvétají

a ptáci přilétají.

Včelky med snášejí,

paprsky nás hřejí.

Den je delší

a noc kratší.

Vejde se klubou

jedno za „druhou“.

Adéla Ď., Natálie S., 4. ročník

ROZHOVORY S NAŠIMI UČITELI

Jak jsme již v úvodu slibovali, v každém čísle vám postupně blíže představíme naše milé učitele. Naši zkušení redaktoři s nimi vedli rozhovory a snažili se pro vás zjistit co možná nejzajímavější informace.

Dnes jsme pro vás vybrali paní učitelku Hanku Rosenzweigovou a pana učitele Roberta Závadu. Pohodlně se usad'te, obraťte list a dejte se do čtení.

HANA ROSENZWEIGOVÁ

1. Co vás vedlo k tomu, abyste se stala učitelkou?

V naší rodině bylo hodně učitelů. Babička byla vychovatelkou na středním odborném učilišti a předtím vychovatelkou v dětském domově. Dědeček byl stavař, a dokonce byl i jistou dobu ředitelem střední průmyslové umělecké školy, kde svou kariéru ukončil z politických důvodů v roce 1968.

2. Byla to pro vás jasná volba?

Byla to pro mě taková druhá jasná volba, protože mým snem bylo stát se chovatelkou a šlechtitelkou koní, což mi nedovolovalo zdraví, protože mám od malička problémy s krční páteří, a proto jsem se rozhodla pro tu druhou jasnou volbu.

3. Proč jste si vybrala zrovna naši školu?

Tak je blízko mému bydlišti a jednak v době, kdy jsem hledala zaměstnání, tak tady bylo zrovna volné místo, tak jsem se přihlásila a byla jsem vybrána, což mi udělalo radost.

4. Jaké země jste navštívila?

Navštívila jsem v podstatě všechny naše sousedy. Krátce jsem se podívala do Francie, projela jsem si velkou část Španělska, podívala jsem se do Afriky na jeden den a pak ještě Rumunsko, Bulharsko, východní Balkán.

5. Která je vaše nejoblíbenější země?

Po České Republice určitě Španělsko, protože mám ráda ten jazyk a mám tam i hodně přátel.

HANA ROSENZWEIGOVÁ

6. Kolik jazyků ovládáte?

Ve škole jsme měli povinnou ruštinu a také jsem z ruštiny maturovala. A protože na gymnáziu byly povinné dva jazyky, tak jsem měla němčinu, tu jsem studovala 4 roky. A dále jsem si dělala dobrovolně kurzy a jelikož jak jsem dostudovala, tak už byla taková druhá éra, musela jsem znát angličtinu a španělštinu jsem se učila dobrovolně od svých 18 let, protože část mých předků pochází ze Španělska a tato země mě vždycky lákala. Později, když jsem našla přátele, tak jsme se přihlásili do kurzu a vlastně ta naše parta lidí je dodnes a je to takový klub španělštinářů.

7. Chtěla byste vlastní třídu?

Tak určitě, už jsem na krátkou dobu třídu měla, bylo to půl roku. Poté, co jedna paní učitelka odešla ze zdravotních důvodů. A klidně bych třídu měla, ale byla bych asi přísná.

8. Co ráda děláte ve volném čase?

Ve volném čase se ráda pohybuji v přírodě, takže něco na zahradě a cestování nebo v zimě, když potřebuju zrelaxovat, tak je to kreslení, malování.

9. Odkud pocházeli vaši předci?

Naše rodina, když to vezmu do historie, je rozházená po celé Evropě, protože ze strany babičky to byl rod z Polska. Rosenzweigové v roce 1638 přišli ze Švédska. Dědeček, ten pocházel z jižní Moravy, je tam vazba i na Ukrajinu, kde potom působila jeho sestra taky jako učitelka.

10. Čemu byste se ráda věnovala, kdybyste nebyla učitelkou?

Určitě by to byla nějaká činnost spojená s přírodou. Věda, výzkum, tam, kde se uplatňuje chemie. Nebo možná i práce s lidmi, cestování, cestovní ruch.

ROBERT ZÁVADA

1. Proč jste se rozhodl být učitelem?

Jako malý kluk jsem chtěl být nejprve záchranářem, ale tak nějak v průběhu života a studií jsem přišel na to, že by mě tato práce s lidmi a dětmi asi bavila a tím, že jsem vlastně sportoval a už jako mladý trénoval nějaké děti, sportovní hry, tak jsem se rozhodl vystudovat učitelství.

2. Prozradíte nám, jaké školy jste studoval?

Chodil jsem na základní školu do Havířova. V té době to byla teda sportovní škola, což mě asi tak nějak potom dovedlo k tomu učit tělesnou výchovu a poté jsem chodil na gymnázium Studentská v Havířově. No a po gymnáziu jsem se vydal studovat Ostravskou univerzitu aprobaci učitelství tělesné výchovy a biologie.

3. Zaznamenal jste nějaké změny ve školství od té doby, co jste dokončil základku?

Ano určitě, je to asi celkově tím posunem v celém světě, kdy jsou daleko více využívány různé moderní technologie. Na základce byl pro nás projektor vymoženost, která byla v jedné třídě z celé školy a dnes to vlastně vidíme v každé třídě a bereme to jako samozřejmost.

4. Jak dlouho se pohybujete ve školství?

Když to bereme podle toho, jak dlouho učím, tak nyní učím pátým rokem.

ROBERT ZÁVADA

5. Proč jste se rozhodl učit právě tělesnou výchovu a přírodopis?

Trénoval jsem děti a celý život jsem aktivně sportoval, tak jsem k tomu měl blízko. No a přírodopis? Mohl jsem si vybrat ještě jinou kombinaci – tělocvik se zeměpisem, ale říkal jsem si, že je to taková běžnější kombinace, tak proto jsem se chtěl odlišit a rozhodl jsem se pro přírodopis.

6. Je nám známo, že hrajete basketbal. Co vás k tomu přivedlo a jak to jde dohromady s učitelstvím a rolí rodiče?

Ve 3. třídě se otevírala třída buď se zaměřením na atletiku nebo se zaměřením právě na basketbal a ke sportovním hrám jsem měl blíže, takže jsem se rozhodl jít do té basketbalové třídy. To mě vlastně vedlo k tomu, že jsem celý život hrál basket a ještě pořád hraju. A jak to jde dohromady? Toho času není úplně tolik na ten sport jako dříve, i z toho důvodu už nejsem tak aktivní na vyšší úrovni. A tím, jak člověk začal učit a začal být rodičem, tak samozřejmě ten sport šel trošičku stranou, ale snažím se pořád rekreačně aspoň jednou dvakrát týdně sportovat nebo hrát ten basket.

7. Jaký zážitek z naší školy je váš nejoblíbenější?

To je těžká otázka. Asi to, že jsem tenhle rok vyvedl svou první třídu za svou učitelskou praxi, tak se velmi těším na rozlučku 9. ročníku. Těším se právě na tady ten moment.

ROBERT ZÁVADA

8. Prozradíte nám nejlepší zážitek z vašich žákovských let?

Hráli jsme třeba zápasy v Moravskoslezském kraji mezi školami a přišla se na nás podívat celá škola, tak to bylo takové hezké, že nás podporovali.

9. Jaký největší problém jste udělal ve škole?

Asi nebudu zmiňovat konkrétně, ale jednou jsem se nevyhnul výchovnému opatření. 😊

TALENT SHOW

TALENT SHOW

DEN ZEMĚ

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY

MYSLIVOST

MYSLIVOST

AKCE MŠ

Kurz plavání

Badatelský den v ZŠ

Beseda v knihovně

AKCE MŠ

Pohybový festival – atletická soutěž MŠ

PŘEDSTAVENÍ REDAKCE

DAVID

Ahoj, jmenuji se David Riedich a je mi 13 let. Chodím do 7. A. Rád jezdím na koloběžce.

VÁŠA A HANYS

My jsme Váša (15) a Hanys (15), chodíme do deváté třídy a známe se od školky.

Rádi se účastníme jakékoliv sportovní události, ať už je to basketbal nebo třeba florbal a rádi reprezentujeme naši školu. Rádi vymýšlíme nové věci a nebráníme se ani výtvarnému umění. Naše motto je: „Natankuj, naplň sklo, dej hadr, tam kde je hrdlo”

PŘEDSTAVENÍ REDAKCE

SOPHIA

Ahoj jmenuji se Sophia Taldíková. Chodím do třídy 7.A. Je mi 14 let. Strašně ráda poslouchám písničky a mám ráda míčové hry.

NELLA

Ahoj, já se jmenuji Nella a je mi 12. Ráda lyžuji a plavu a také ráda hraji házenou. Můj nejoblíbenější předmět je přírodopis a němčina. A také mé velké hobby je psát knížky, povídky nebo také různé články. Doufám, že se vám moje povídka v tomto vydání bude líbit.

POVÍDKA NA POKRAČOVÁNÍ

Všechno to začíná 1. září v 7:50, kdy Betty zazvoní budík. Neochotně ho vypne a vstane z postele. Dnes je první den školy a Betty nastupuje do nové školy v Anglii. Betty si rozmrzele oblékne fialovou sukni a bílou košili. Sešla dolů na snídani a sedla si ke stolu. Matka jí udělala vafle a pohladila ji po vlasech.

„Jak se dnes těšíš do nové školy?“ prohlásila matka. „No moc se mi tam nechce,“ odpověděla Betty. „To zvládneš a určitě si najdeš spoustu kamarádů,“ odpověděla matka.

Betty dojedla vafle, dopila pomerančový džus, zvedla se a vyšla do školy. Cestou do školy Betty přemýšlela o tom, co jí řekla matka, ale nevěřila tomu, že si najde nějaké kamarády. Vždy byla šikanována za to, že je šprtka. Betty měla pouze jednoho přítele, Bena. Ben byl blondatý chlapec a s Betty se znali od první třídy. Bohužel se na konci prázdnin odstěhoval do Japonska, aby tam mohl studovat. Její jediný přítel byl možná navždy pryč. Dětila je taková dálka.

Betty za chvíli došla ke škole. Vyšla po schodech, nadechla se a vešla dovnitř. Jako první zamířila ke skříňkám. Dala si dovnitř batoh a vytáhla si věci na první hodinu. V 8:30 začalo vyučování. Betty vešla do třídy. Učitelka ji uvítala a pokynula Betty, aby se posadila do zadní lavice. Betty sice byla hodně nervózní, ale měla z toho dobrý pocit. Během hodiny si všimla, že po ní jeden kluk pořád kouká. Při seznamování zjistila, že se jmenuje Thomas.

Když skončila škola, Betty šla zase ke skříňkám.

Šla poklidně ze schodů, když najednou... DO NÍ VRAZIL THOMAS.

Nella Ch., 7. B

Jak bude tato povídka pokračovat? Kdo je záhadný chlapec Thomas? Najde Betty v Thomasovi stejného přítele jako v Benovi? To vše se dozvíš v následujícím čísle. Nech se překvapit.

ZÁVĚREČNÉ SLOVO

Na závěr už nezbývá nic jiného, než popřát všem žákům i učitelům krásné léto, na které se už všichni moc těšíme.

Naším absolventům bychom chtěli popřát, ať se jim líbí na středních školách. Mnoho štěstí a v září nezapomeňte vykročit PRAVOU! 😊

Dále přejeme našim pátákům, aby se jim líbilo na 2. stupni. A zapomenout nemůžeme ani na naše prvňáčky. Gratulujeme všem, kteří zvládli svůj první rok ve školním prostředí. Doufáme, že se vám ve škole líbí a těšíme se na vás po prázdninách ve třídě druhé. 😊